

Arrest

nr. 217 379 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Sri Lankaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Sally in het district Trincomalee, oostelijke provincie. U bent een Tamil en hindoe. U ging naar school tot de elfde klas, daarna werkte u als visser en in een hotel.

Uw vader hielp vroeger de LTTE door dingen voor hen te kopen met geld dat de LTTE hem gaf. Later gaf de LTTE geen geld meer en moest uw vader zelf voedingsproducten doneren aan de LTTE.

Daarna wou de LTTE dat uw vader mensen zou smokkelen voor hen, maar hij weigerde dit te doen. Daarom verliet hij in 2005 Sri Lanka en reisde hij naar Qatar. Van 2005 tot 2016 verbleef hij legaal in Qatar, waar hij werkte als ploegbaas. In 2016 keerde hij terug naar Sri Lanka omdat hij bij zijn gezin wou zijn, vanaf dan werkte hij als visser.

Enkele maanden na uw vaders terugkeer kwamen onbekende mensen uw vader zoeken. Ze eisten geld van hem. Uw vader werd meegenomen door deze onbekende mensen. Hij werd drie dagen vastgehouden op een onbekende plaats en werd gemarteld. De onbekende mensen beschuldigden uw vader ervan geld van de LTTE in zijn bezit te hebben. Uw vader zei dat hij geen geld van de LTTE had, maar dat hij geld had dat hij verdiend had in Qatar en hij bood de onbekenden 500.000 (5 lakh) roepies aan. Uw vader werd naar huis gebracht, waarop hij meteen het geld overhandigde.

Enkele maanden later keerden de onbekenden terug en vroegen ze opnieuw geld. Uw vader weigerde omdat hij geen geld had. Daarna gingen jullie naar de politie om klacht in te dienen. De politie stuurde jullie naar huis en zei dat ze de klacht bij jullie thuis zouden komen opnemen, maar ze kwamen niet.

Dezelfde vier onbekenden kwamen op 6 februari 2017 opnieuw naar jullie woning. Ze waren boos omdat jullie naar de politie waren geweest. Ze sloegen u en uw familie, vernielden zaken in jullie woning en probeerden uw zus aan te randen. De volgende dag pleegde uw zus zelfmoord. Uw moeder besloot dan uw broer naar Qatar te sturen.

Daarna was het enige tijd rustig. Toen uw vader en u op 4 oktober 2018 op zee aan het vissen waren, vielen de onbekenden jullie aan, ze wilden u in zee gooien. Uw vader zei dat hij geld zou lenen en het zou geven aan hen. Op 3 november 2018 verliet uw vader het huis, hij verdween en is tot op heden spoorloos. U ging naar de politie om de verdwijning van uw vader aan te geven, maar de politie zei dat uw vader na twee dagen zou terugkeren. U dreigde ermee naar UNCHR te gaan en klacht in te dienen tegen de politie en over alles wat u en uw familie overkomen was als uw vader twee dagen later niet zou terugkeren.

Op 15 november 2018 werd u opnieuw aangevallen op zee. Toen u begon te roepen kwamen andere boten dichtbij en ontsnapten dezelfde onbekende aanvallers, maar ze zeiden dat ze u de volgende keer zouden doden. U overnachtte die nacht in een kerk waar u uw problemen uitlegde aan de priester. De volgende dag ging u naar Colombo met uw moeder, waar u tot 21 november 2018 verbleef en regelingen trof om het land te verlaten. Op 21 of 22 november 2018 verliet u samen met een smokkelaar Sri Lanka. U reisde per vliegtuig van Colombo naar een onbekend Afrikaans land met transit in Mumbai en u maakte daarbij gebruik van een Sri Lankaans paspoort dat niet het uwe was. U verbleef tot 18 december 2018 in een kamer op een onbekende plaats in Afrika. Op 18 december 2018 werd u naar een onbekende luchthaven gebracht. U werd door een tussenpersoon begeleid tot op het vliegtuig, waar u het vervalste Indiase paspoort en de instapkaart waarmee u reisde aan hem moest overhandigen. Diezelfde dag kwam u aan in België. Toen aan de grenscontrole op de luchthaven bleek dat u niet over documenten beschikte, werd u apart gehouden, waarna u diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u gedood te worden.

Na uw vertrek uit Sri Lanka kwamen de vier onbekenden twee keer naar uw woning op zoek naar u. Op 5 december 2018 kwam de politie naar uw woning, ze zeiden dat u voor een onderzoek moest komen op 7 december.

U legt kopieën van de volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: uw identiteitskaart, rijbewijs, familiekaart, geboortecertificaat, twee documenten van de Sally Fishermen Society met betrekking tot aanvallen op u en uw vader, een document van Justice of Peace Nishanthan en de vertaling ervan, een medisch attest, een document van de politie en de vertaling ervan, een document met betrekking tot uw vader die op borgtocht werd vrijgelaten, een vertaling van een uittreksel uit het klachtenboek met betrekking tot de beschadiging van uw boot, een document van een priester van de parochie in uw regio, de overlijdensakte van uw zus en twee krantenartikels met betrekking tot incidenten in uw dorp.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

U slaagde er niet in uw beweerde problemen met onbekenden aannemelijk te maken. U verklaarde dat de problemen begonnen toen uw vader afgeperst werd door onbekenden die hem ervan verdachten geld van de LTTE te hebben.

Gevraagd hoe u wist dat die personen veronderstelden dat het geld van uw vader van de LTTE kwam, is uw enige uitleg dat ze er jullie van beschuldigen LTTE geld te hebben (CGVS, p. 13). Echter dient opgemerkt te worden dat volgens uw verklaringen de helft van de bevolking in jullie dorp vroeger de LTTE hielp (CGVS, p. 11), waardoor verwacht kan worden dat uw familie niet de enige zou zijn die ervan verdacht zou worden LTTE geld te hebben en hierdoor problemen te kennen. Echter hebt u geen weet van andere mensen uit uw dorp die lastiggevallen werden of onder druk werden gezet om te betalen door onbekenden (CGVS, p. 11, 19). Dat u geen informatie hierover hebt omdat mensen deze informatie niet delen met anderen (CGVS, p. 19) is een eerder stereotiepe verklaring, die bovendien ontkracht wordt door uw eigen verklaringen, gezien u en uw familie wel degelijk informatie over jullie problemen deelden of trachtten te delen, onder meer met de politie en de priester.

Ook zijn de door u beweerde banden tussen uw vader en de LTTE weinig aannemelijk. De vaststelling dat uw vaders vermeende hulp aan de LTTE beperkt was tot het kopen van voeding, aanvankelijk met geld van de LTTE en later met eigen middelen vanaf een onbekend moment tot 2005 (CGVS, p. 9, 10) maakt de verdenking ruim tien jaar later dat jullie over LTTE geld zouden beschikken, weinig waarschijnlijk. Bovendien is het opmerkelijk dat u en uw familie nooit problemen gehad hebben in de jarenlange periode dat uw vader in Qatar verbleef en is men uw vader in die periode ook nooit komen zoeken (CGVS, p. 19), nochtans kan dit wel verwacht worden als uw vader er effectief van verdacht werd geld van de LTTE in handen te hebben of samengewerkt te hebben met de LTTE. Uw bewering dat uw vader gevisieerd zou worden daar men hem er van verdacht over LTTE fondsen te beschikken is dan ook weinig geloofwaardig.

Voorts overtuigen uw verklaringen over uw vaders vasthouding door de afpersers niet. Hoewel herhaaldelijk gepeild werd naar wat u wist over uw vaders vasthouding, bleef u in steken in beknopte stereotiepe verklaringen, met name dat hij zonder eten vastgehouden werd in een donkere kamer op een onbekende plaats en geslagen werd; uw vader zou niet meer dan dat verteld hebben (CGVS, p. 13). Aanvankelijk verklaarde u dat uw vader vier dagen vastgehouden werd (DVZ, vragenlijst CGVS), bij het CGVS verklaarde u dat hij drie dagen werd vastgehouden en ontkende u gezegd te hebben dat het vier dagen was (CGVS, p. 13, 14). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaring vergoelijkt deze tegenstrijdigheid echter niet.

Voorts is het opvallend dat u en uw familie geen aangifte deden toen uw vader meegenomen werd en enkele dagen spoorloos was, en dat uw vader na zijn terugkeer, en nadat hij gemarteld en afgeperst was, evenmin aangifte deed van wat hem overkomen was (CGVS, p. 14). Dat uw vader vroeger de LTTE hielp en jullie nog meer problemen vreesden als jullie klacht zouden indienen is een weinig overtuigende verklaring, temeer daar jullie later wel degelijk probeerden klacht in te dienen bij de politie. Voorts is het opvallend dat uw moeder na de inval in jullie woning meteen besloot uw broer naar Qatar te sturen, maar dat uw vader, die het rechtstreekse doelwit was van de onbekenden, niet terugkeerde naar Qatar (CGVS, p. 10). Uw verklaring hiervoor, met name dat de onbekenden uw vaders paspoort vernield hadden (CGVS, p. 17), is weinig overtuigend.

Uw vader had immers een nieuw paspoort kunnen aanvragen, dat hij daarvoor aangifte van verlies van zijn paspoort zou moeten doen en dat de onbekenden dan mogelijk zouden weten dat hij een paspoort aanvraag is een eerder hypothetische verklaring (CGVS, p. 17) die niet opweegt tegen het risico dat hij liep door in Sri Lanka te blijven.

Gevraagd wat u en uw familie deden om uw vader te proberen vinden toen hij spoorloos was in november 2018, naast aangifte bij de politie, zei u dat jullie al jullie familieleden en vrienden informeerden en checkten of hij op bezoek was bij iemand (CGVS, p. 9). Jullie deden niets anders behalve bij vrienden en familie informeren en naar de politie gaan (CGVS, p. 9), zo zei u. Gevraagd waarom jullie bijvoorbeeld niet bij ziekenhuizen informeerden, zei u dat ze uw vader zeker terug thuis of op straat zouden droppen als hij aangevallen was (CGVS, p. 9). Jullie hadden op dat moment echter geen idee wat er met uw vader gebeurd was of waar hij naartoe was, zoals blijkt uit uw verklaring dat jullie bij familie en vrienden checkten of hij bij iemand op bezoek ging, uw vader had dus even goed het slachtoffer kunnen zijn van bijvoorbeeld een ongeval of een hartaanval. U zei dat hij naar het strand op slechts 500 meter van jullie huis was gegaan, dat hij onmogelijk een ongeval kon gehad hebben en dat dorpsgenoten jullie zeker zouden geïnformeerd hebben als er iets gebeurd was in jullie buurt (CGVS, p. 9). Dit verklaart echter niet afdoende waarom jullie geen voor de hand liggende stappen ondernamen zoals het contacteren van ziekenhuizen.

Met betrekking tot uw bewering dat u na de verdwijning van uw vader op 3 november 2018 naar de politie ging, dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn met de door u neergelegde documenten. U zou aan de politie het volgende gezegd hebben: "Ik zei dat als mijn vader over 2 dagen niet thuis was ik naar human rights zou gaan, ik heb brieven van fishermen society over wat gebeurde op zee, ik zal naar human rights gaan en klacht indienen over alles wat gebeurde en ik zal terug thuis komen." (CGVS, p. 16). Echter blijken de betreffende documenten van de Sally Fishermen Co-operative Society van 20 en 26 december 2018, enkele weken na het door u beweerde vertrek uit Sri Lanka, te dateren. U kan dus onmogelijk in het bezit geweest zijn van deze brieven op het moment dat u naar de politie ging. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan het door u beschreven gesprek met de politie na de verdwijning van uw vader. Daarnaast is het opmerkelijk dat u nooit naar UNHCR (CGVS, p. 16) bent geweest hoewel u tegen de politie gezegd had dat u dit ging doen als uw vader niet binnen de twee dagen terug thuiskwam.

Ook uw verklaringen met betrekking tot de onbekenden die u en uw familie viseren zijn weinig overtuigend. Aanvankelijk verklaarde u dat het mensen van de overheid waren die bij jullie thuis kwamen en geld vroegen aan uw vader (CGVS, p. 10). Op de vraag of u enig idee hebt wie die onbekende mensen zijn of tot welke organisatie ze behoren, antwoordde u dan weer dat ze van de overheid, de Karuna groepering die vroeger tot de LTTE behoorde, of de CID kunnen zijn (CGVS, p. 10, 17). Gevraagd waarom u denkt dat ze van de overheid zouden kunnen zijn, zei u dat het is omdat de politie jullie klacht niet aanvaardde en omwille van hun manier van spreken en hun lichaamsvormen (CGVS, p. 10). Uit het taalgebruik van deze personen - een mengeling van Singalees en Tamil - en uit hun lichaamsvormen concluderen dat ze tot de overheid behoren lijkt echter weinig gefundeerd. Uw beschrijving van de onbekenden - steeds dezelfde vier personen - die u en uw familie herhaaldelijk lastigvielen en aanvielen is overigens eerder vaag: "Ze droegen een masker, een zakdoek rond hun gezicht, ze kwamen met een bike, ze hadden allemaal built bodies, ze spreken Singalees met een beetje Tamil, hun haar was heel kort. Dat is alles." (CGVS, p. 13).

Met betrekking tot uw verklaringen over uw reis van Sri Lanka naar België (CGVS, p. 3, 19-21) overtuigen niet. U zou met een Sri Lankaans paspoort - niet uw eigen paspoort - van Colombo via Mumbai naar een onbekend Afrikaans land gereisd zijn met een onbekende luchtvaartmaatschappij. U weet niet welke naam, geboortedatum en -plaats vermeld stonden op dit paspoort. U legt dit paspoort niet neer, hiervoor gaf u de eerder stereotiepe verklaring dat alles afgenomen werd door de tussenpersoon. U verbleef in Afrika enkele weken op een onbekende plaats, men zou u nooit gezegd hebben waar u was en u zou bij vertrek op de luchthaven ook de plaatsnaam nergens gezien hebben. Bij uw vertrek uit Afrika zou u aan de tussenpersoon uw vervalste Indiase paspoort en instapkaart moeten afgeven hebben. Uit de kopie van het Indiase paspoort in het bezit van de politie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat dit paspoort op naam van J. P. K., geboren op 20 maart 1995 in Kapur, Odisha is. U weet echter niet welke naam, geboortedatum en -plaats vermeld staan op dit paspoort, u weet evenmin of er visums in staan. De tussenpersoon zou u geen informatie gegeven hebben over de gegevens in het paspoort. Pas bij aankomst in België zouden ambtenaren u verteld hebben dat u uit Ghana vertrokken was. U zou dan ook pas te weten gekomen zijn dat u in België was, u wist eerder niet dat dit uw bestemming was.

U bent niet in het bezit van stukken die uw reis van Sri Lanka naar België kunnen aantonen, zoals vliegtickets, instapkaarten, reisdocumenten of foto's. Uw totale gebrek aan stukken die uw reis aantonen en uw stuitend gebrek aan kennis met betrekking tot uw reisdocumenten doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vertrek. Het CGVS acht het niet geloofwaardig dat de smokkelaars u geen enkele informatie zouden verstrekken over essentiële elementen, zoals uw reisdocumenten, de valse identiteit(en) onder dewelke u reisde, uw reisroute en uw bestemming. Er kan al helemaal geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat de smokkelaar u op het vliegtuig richting België zou achtergelaten hebben zonder identiteitsdocument noch instapkaart. Dat u met een vervalst identiteitsdocument Ghana verliet en zonder identiteitsdocument in België aankwam, wijst erop dat u zich onderweg of bij aankomst van dit document ontdaan hebt met de bedoeling de Belgische autoriteiten te misleiden.

Met betrekking tot de door u beweerde reis dient nog toegevoegd te worden dat het CGVS het opmerkelijk acht dat u doorheen de periode vanaf het ontvluchten van uw dorp tot uw aankomst in België steeds actief bleef op Facebook en talrijke artikels en foto's op uw profiel publiceerde (zie afdruk van uw Facebookprofiel toegevoegd aan het administratief dossier) ook in de periode waarin u ergens in een kamer op een onbekende plaats in Afrika verbleven zou hebben. Nog merkwaardiger is dat uw publicatie op uw Facebookprofiel op 5 december 2018 als locatie "Trincomallee, Sri Lanka", wat uw regio van herkomst is, aangeeft. Nochtans was u op dat moment volgens uw verklaringen reeds in Afrika. Dit doet verdere twijfels rijzen over de door u beweerde reis en het moment van uw vertrek.

Het CGVS merkt voorts op dat u uw eigen paspoort niet neerlegt hoewel u sinds 2015 of 2016 in het bezit bent van een paspoort (CGVS, p. 4, 17). Uw verklaring voor het ontbreken van dit paspoort, met name dat u het paspoort aan de smokkelaar gaf voor u Sri Lanka verliet (CGVS, p. 4), is stereotiep en weinig overtuigend. Vreemd genoeg vroeg u het paspoort nooit terug aan de smokkelaar (CGVS, p. 4). Dat de smokkelaar zei dat het niet mogelijk was met uw Sri Lankaanse paspoort naar Europa te reizen (CGVS, p. 4) verklaart dit niet, integendeel, net omdat u met een ander paspoort naar het buitenland reisde kan net verwacht worden dat u uw eigen paspoort zou terugvragen van de smokkelaar om het bijvoorbeeld in bewaring te geven bij uw moeder. Voorts acht het CGVS het opmerkelijk dat u nooit een foto of kopie van uw paspoort nam (CGVS, p. 4) vooraleer u het paspoort, dat toch een belangrijk identiteitsdocument is, overhandigde aan de smokkelaar.

Door het geheel van uw niet overtuigende verklaringen over uw reisweg en het ontbreken van uw paspoort ontstaat het vermoeden dat u uw reisdocument(en) liever achterhoudt voor de Belgische asiendiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen en u zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop u gereisd bent poogt te verhullen.

Met betrekking tot de LTTE dient opgemerkt te worden dat u aanvankelijk verklaarde dat noch uzelf, noch familieleden van u ooit lid geweest zijn van de LTTE (CGVS, p. 11). Behalve uw vader zou niemand van uw familie ooit de LTTE geholpen hebben (CGVS, p. 11). Pas toen u later gevraagd werd of u wist van andere dorpelingen die verdwenen waren of gewond geraakten, verklaarde u dat uw maternale oom lid was van de LTTE en voor het jaar 2000 verdween en dat een neef van uw moeder, die net zoals uw vader dingen kocht voor de LTTE, in 2007 in een witte bestelwagen werd ontvoerd. Dat u uw verklaringen aanpast doorheen het onderhoud tast de geloofwaardigheid ervan ernstig aan, er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw aangepaste verklaringen. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u op geen enkel moment de door u beweerde banden van uw oom en neef met de LTTE aanhaalt als oorzaak van de problemen die aanleiding zouden gegeven hebben tot uw vertrek.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat alle door u neergelegde documenten kopieën zijn, wat de bewijswaarde ervan beperkt gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Uw identiteitskaart, geboorteakte, rijbewijs en familiekaart tonen hoogstens uw identiteit aan en hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Over de documenten van de Sally Fishermen Co-operative Society werd hierboven reeds opgemerkt dat de datum ervan niet overeenstemt met uw verklaringen. Gezien deze documenten van 20 en 26 december 2018 dateren zijn ze bovendien na uw verzoek om internationale bescherming opgesteld, wat op een gesolliciteerd karakter wijst. De documenten van Justice of Peace R. N. en van priester J. vertonen eveneens een gesolliciteerd karakter en hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde, aangezien deze na uw aankomst in België werden opgesteld op verzoek van u of uw moeder (CGVS, p.

5, 6,18). Het medisch attest staft de door u beweerde problemen niet, gezien er als diagnose slechts "severe body ache and pain" vermeld staat zonder verdere precisering of oorzaak. Dit document toont bijgevolg geenszins aan dat u gewond zou geraakt zijn bij een aanval door onbekenden. De kopie van het gerechtelijk document met betrekking tot de borg van uw vader in 1997 heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u beweerde problemen gezien dit document niet de reden voor uw vaders arrestatie vermeldt, bijgevolg kan uit dit document niet geconcludeerd worden dat uw vader de LTTE hielp, zoals u beweert. Het uittreksel uit het klachteninformatieboek met betrekking tot de schade aan uw vaders boot toont hoogstens aan dat de boot vernield werd bij een gevecht tussen de zeemacht en de LTTE in 2000, zonder aanduiding door wiens hand dit gebeurde. In tegenstelling tot wat u beweert (CGVS, p. 18), bewijst dit document niet dat uw vader de LTTE hielp. Dat de boot dichtbij de LTTE moest liggen volstaat niet om hard te maken dat uw vader de LTTE hielp (CGVS, p. 18). Het CGVS merkt overigens op dat uw vader in dit document zelf aangeeft waar zijn boot aangemeerd lag en hoe deze beschadigd geraakte. Als de locatie van de boot voldoende aanwijzing zou zijn om op een samenwerking met de LTTE te duiden, dan zou uw vader dit ongetwijfeld niet vermeld hebben in dit document dat gericht is aan de overheid, gezien hij op deze manier in een negatief daglicht zou komen bij de overheid. Het uittreksel uit het overlijdensregister toont hoogstens aan dat uw zus overleden is ten gevolge van het eten van zaden van een bepaalde vrucht, maar bewijst geenszins dat haar dood verbonden zou zijn aan een inval van onbekenden bij jullie thuis de dag ervoor. De krantenartikelen hebben geen betrekking op uw of uw familie (CGVS, p. 6). Dat een andere persoon uit uw dorp vermist geraakte op zee is gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen onvoldoende om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. Over het document van de politie en de vertaling ervan en het geheel van neergelegde documenten moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 februari 2019 in een eerste middel een schending aan van artikel 3 het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), procedureel luik.

Hij geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst naar rechtspraak van het EHRM: het arrest "*M.S.S. t. België en Griekenland*", het arrest "*J.K. t. Zweden*" en "*X t. Zwitserland*".

Verzoeker meent dat verweerder nalaat het dossier op een objectieve en onafhankelijke wijze te beoordelen en verwijst naar het UNHCR-handboek betreffende geloofwaardigheid. Verzoeker haalt aan dat verweerder zich vervolgens geheel vastpint op bijkomstigheden, waaronder de reisweg van verzoeker en de handelswijze van verzoeker en zijn gezin.

Verzoeker stelt dat zijn gezin werd afgeperst, gelet op het gegeven dat zij welgesteld waren en in het verleden aanzienlijke donaties deed in goederen aan de LTTE, dat zijn vader tot twee maal toe verdween en de laatste keer niet terugkeerde, dat er gepoogd werd zijn zus aan te randen en zij hierdoor zelfmoord pleegde door het innemen van giftige zaden en dat hijzelf twee maal werd aangevallen gedurende zijn tewerkstelling als visser. Hij benadrukt dat zijn verklaringen overeenstemmen met de landeninformatie.

Verzoeker meent dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM. Dit blijkt tevens uit de beweringen van verwerende partij in de bestreden beslissing, daar waar zij stelt: "*Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.*"

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, materieel luik.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en het toepassingsgebied.

Verzoeker benadrukt te hebben aangetoond deel uit te maken van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka.

Volgens verzoeker houdt de terugkeer voor een Tamil naar Sri Lanka een reëel risico in op een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat uit de landeninfo duidelijk blijkt dat verzoeker deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name teruggekeerde Tamils (met vermoedelijke banden met de LTTE), die systematisch aan folteringen worden onderworpen.

Verzoeker verwijst de COI van het UK Home Office met betrekking tot de terugkeer van Tamil naar Sri Lanka ("*United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Sri Lanka: Tamil separatism, 28 March 2017, v 4.0.*") en het rapport van de stichting LOS over post-deportatie risico's ("*Stichting LOS, Post-Deportation Risks: A Country Catalogue of Existing Reference, juni 2017*").

Verzoeker verwijst naar het arrest "*X t. Zwitserland*" van het EHRM, wat bevestigt dat een rigoureuus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

Verzoeker stelt dat er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande ("*Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils*").

in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E.”; “Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016.”).

Verzoeker meent dat hij een reëel risico op een schending van artikel 3 van het EVRM loopt en verwijst naar een rapport van de Swiss Refugee Council *“Sri Lanka: dangers liés au renvoi des personnes d'origine tamoule”* van 16 juni 2015.

Verzoeker haalt tevens de COI Focus in het administratief dossier met betrekking tot het risico op terugkeer aan.

Verzoeker voert aan dat hij, gelet op zijn clandestiene uitreis uit Sri Lanka, de banden van zijn vader met de LTTE en de manifestatie waaraan verzoeker in België heeft deelgenomen, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een schending van zijn rechten in artikel 3 van het EVRM.

Hij meent dat uit bovenstaande landeninformatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Verzoeker stelt dat ook dit aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangnissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn. Hij verwijst dienaangaande naar het rapport *“United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017”*. Verzoeker wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt (*“UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2”, “UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5.”*). Tot slot verwijst verzoeker nog naar *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016”*.

Hij haalt aan dat verweerder erkent dat betrokkenen bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden, doch na laat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt zij zich op geen enkel ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangnissen in Sri Lanka. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

In hoofdorde vraagt verzoeker *“de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 28 januari 2019 te hervormen en aldus verzoeker in hoofdorde de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen.*

In ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming te willen toekennen.

In uiterst geschikte orde vraagt verzoeker een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Sri Lanka te zijn ontvlucht omwille van de problemen die ontstonden nadat zijn vader werd afgeperst door onbekenden die hem ervan verdachten geld van de LTTE te hebben.

2.3.2. Verzoeker gaf aan dat de problemen begonnen na zijn vaders terugkeer uit Qatar in 2016 (notities van het persoonlijk onderhoud van 17 januari 2019 (hierna: notities), p. 13). Er kan echter niet worden ingezien waarom deze (onbekende) personen zouden denken dat verzoekers vader geld van de LTTE had, te meer gezien deze van 2005 tot 2016 in Qatar had gewerkt en de familie reeds jaren konden profiteren van verzoekers vaders inkomsten uit het buitenland. Verzoeker weet dit evenmin aannemelijk toe te lichten (*“Om welke reden dachten die mensen dat uw vader, uw familie geld had?”*, *“Omdat we een boot, drie stukken land en 2 bikes hadden. Financieel hadden we geen probleem, ze veronderstelden dat dit geld kwam omwille van de LTTE”*, *“Hoe weet u dat ze veronderstelden dat het geld van de LTTE kwam?”*, *“Omdat ze ons ervan beschuldigden LTTE geld te hebben”*, *“Werd uw familie in uw dorp gezien als arm, rijk, gemiddeld?”*, *“Iedereen veronderstelde dat we een rijke familie waren”*, *“Uw vader werkte in qatar vroeger, zouden mensen niet veronderstellen dat het geld van daar kwam?”*, *“Normaal gaat iedereen voor 30-40.000 salaris, maar vader werkte voor 9 jaar en werd gepromoveerd tot foreman, hij verdiende goed, niemand zou geloven als we zeiden dat vader zo veel verdiende, ze zouden denken dat het geld van de LTTE kwam.”*, notities, p. 13). Verzoekers verklaringen zijn niet in het minst logisch en overigens niet aangetoond. Immers is het redelijk aan te nemen dat Sri Lankanen in de Golf als migranten werken omwille van het beter betaalde werk. Nergens toont verzoeker aan dat de LTTE als een rijke bron van inkomsten werd aanzien of dat kon aangenomen worden dat een persoon die boodschappen deed voor de LTTE aanzienlijke sommen geld zou worden toevertrouwd. Bovendien verklaarde verzoeker dat de helft van de bevolking in zijn dorp de LTTE in het verleden had geholpen (notities, p. 11) zodat ze hiermee ongetwijfeld bekend waren. Verzoeker legt geen informatie neer waaruit enigszins kan blijken dat de LTTE dorpelingen die karweien deden individueel heeft verrijkt. Verzoeker verklaarde bovendien zelf dat hij geen weet had van andere mensen uit zijn dorp die omwille van dergelijke problemen kenden (notities, p. 19). Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat zijn vader werd gevisieerd omdat hij ervan verdacht werd LTTE geld te hebben achtergehouden.

2.3.3. Dit blijkt tevens nu verzoeker aangaf dat zijn vaders vermeende hulp aan de LTTE beperkt was tot het kopen van voeding, aanvankelijk met geld van de LTTE en later met eigen middelen, vanaf een onbekend moment tot 2005 (notities, p. 9-10). In zoverre hieraan geloof dient te worden gehecht, nu dit enkel een loutere bewering blijft, is het hoe dan ook niet aannemelijk dat zijn vader meer dan tien jaar nadat hij voedsel aankocht voor de LTTE, zou worden verdacht over geld van de LTTE te beschikken. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker en zijn familie in de periode dat zijn vader in Qatar verbleef dan nooit problemen hadden en men zijn vader in die periode ook nooit is komen zoeken, desgevallend tijdens zijn vakanties in het land (notities, p. 19). Verzoekers asielrelaas lijkt volkomen verzonnen.

2.3.4. Verder weten verzoekers verklaringen aangaande zijn vaders vasthouding door de afpersers immers evenmin te overtuigen. Zo bleef verzoeker steken in vage en oppervlakkige verklaringen als *“Hij werd geslagen en hij kreeg geen eten. Hij werd in een donkere kamer gezet en ze bleven hem slaan.”* (notities, p. 14). Voorts verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn vader vier dagen werd vastgehouden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat het drie dagen was (notities, p. 13-14). Verzoekers beperkte en incoherente verklaringen aangaande de vasthouding van zijn vader ondergraven de geloofwaardigheid ervan. Dit klemt te meer nu niet kan worden ingezien dat noch verzoekers vader, noch zijn familie aangifte deed van zijn ontvoering waarbij hij bovendien gemarteld werd (notities, p. 14).

2.3.5. Voorts is geheel ongerijmd dat verzoekers moeder na de inval in hun woning meteen besloot zijn broer naar Qatar te sturen, maar zijn vader de aanleiding, en het doelwit van de onbekenden, niet terugkeerde naar Qatar (notities, p. 17). Verzoekers uitleg, dat de onbekenden zijn vaders paspoort vernield hadden (notities, p. 17), kan niet overtuigen nu verzoekers vader nooit problemen had om een paspoort aan te vragen en te verlengen, een nieuw paspoort had kunnen aanvragen.

Waar verzoeker stelde dat hij daarvoor aangifte van verlies van zijn paspoort zou moeten doen en dat de onbekenden dan mogelijk zouden weten dat hij een paspoort aanvraag (notities, p. 17), dient opgemerkt dat dergelijke hypothetische vrees niet opweegt tegen het risico dat hij liep door in Sri Lanka te blijven.

2.3.6. Ook de vaststelling dat verzoekers familie, toen zijn vader spoorloos verdwenen was in november 2018, slechts aangifte deed bij de politie en informeerde bij andere familie en vrienden (notities, p. 9), maar geen andere voor de hand liggende stappen ondernam, zoals het contacteren van ziekenhuizen, of hulp zocht bij hun sociale/godsdienselijke autoriteiten of mensenrechtenagentschappen die hen verder kon begeleiden, ondergraaft de waarachtigheid van zijn beweringen. Bovendien blijkt dat verzoekers verklaringen aangaande de aangifte van zijn vaders verdwijning op 3 november 2018 tegenstrijdig zijn met de door hem neergelegde documenten. Zo verklaarde verzoeker dat hij aan de politie *“zei dat als mijn vader over 2 dagen niet thuis was ik naar human rights zou gaan, ik heb brieven van fishermen society over wat gebeurde op zee, ik zal naar human rights gaan en klacht indienen over alles wat gebeurde en ik zal terug thuis komen.”* (notities, p. 16), terwijl de documenten van de Sally Fishermen Co-Operative Society van 20 en 26 december 2018 dateren, enkele weken na verzoekers voorgehouden vertrek uit Sri Lanka. Gezien verzoeker onmogelijk in het bezit kon geweest zijn van deze brieven op het moment dat hij naar de politie ging, kan geen geloof gehecht worden aan het door verzoeker beschreven gesprek met de politie na de verdwijning van zijn vader. Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker nooit naar UNHCR ging (notities, p. 16), hoewel hij bij de politie had aangegeven dat hij dit zou doen indien zijn vader niet binnen de twee dagen terug thuiskwam.

2.3.7. Voorts kunnen verzoekers verklaringen over de onbekenden die hem en zijn familie viseren niet overtuigen. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk dat het mensen van de overheid waren die bij hen thuis kwamen en geld vroegen aan hun vader (notities, p. 10), om vervolgens te stellen dat ze van de overheid, de Karuna groepering die vroeger tot de LTTE behoorde of de CID kunnen zijn (notities, p. 10, p. 17). Verzoeker gaf aan dat hij dacht dat ze van de overheid waren omdat de politie de klacht niet aanvaardde en omwille van hun manier van spreken en hun lichaamsvormen (notities, p. 10). Er kan echter niet worden ingezien hoe men uit het taalgebruik van deze personen - een mengeling van Singalees en Tamil - en hun lichaamsvormen kan concluderen dat ze tot de overheid behoorden. Ook verzoekers vage beschrijvingen van deze onbekenden - steeds dezelfde vier personen - die verzoeker en zijn familie herhaaldelijk lastigvielen en aanvielen: *“Ze droegen een masker, een zakdoek rond hun gezicht, ze kwamen met een bike, ze hadden allemaal built bodies, ze spreken Singalees met een beetje Tamil, hun haar was heel kort. Dat is alles.”* (notities, p. 13) ondermijnen de geloofwaardigheid van het relaas. Er kan immers niet worden ingezien waarom 4 personen die in eenzelfde gemeente steeds terugkeren met dezelfde bedoeling naar dezelfde familie onbekend konden blijven.

2.3.8. Ook verzoekers reisweg kan niet overtuigen. Zo stelde verzoeker dat hij met een Sri Lankaans paspoort - niet zijn eigen paspoort - van Colombo via Mumbai naar een onbekend Afrikaans land met een onbekende luchtvaartmaatschappij reisde (notities, p. 20). Verzoeker kon niet aangeven welke naam, geboortedatum en -plaats vermeld stonden op dit paspoort en legde het paspoort evenmin neer, omdat het hem was afgenomen door de tussenpersoon (notities, p. 20-21). De Raad stelt verder vast dat verzoeker zijn eigen, legaal paspoort ook niet neerlegt (notities, p. 4, p. 17), niettegenstaande hij verklaarde dat hij sinds 2015 of 2016 in het bezit is van een paspoort (notities, p. 4, p. 17). Verzoekers uitleg, dat hij het paspoort aan de smokkelaar gaf voor hij Sri Lanka verliet (notities, p. 4), kan niet overtuigen, nu hij geen enkele reden had om zijn eigen paspoort aan de smokkelaar te geven gezien hij Sri Lanka beweerdelijk met een vals paspoort uitreisde. Ter terechtzitting erop gewezen dat verzoeker geen problemen had met de Sri Lankaanse autoriteiten, maar enkel met 4 onbekende aftroggelaars, wijzigt hij zijn verklaringen en stelt dat hij zijn land toch verlaten had met zijn eigen origineel paspoort. Verzoeker heeft aldus manifest gelogen bij de asieliinstanties over zijn reisdocumenten. Dat hij immers een origineel paspoort aan zijn reisagent heeft afgegeven kan niet worden aangenomen. Noch dat hij niet zou weten waar hij enkele weken in Afrika heeft verbleven omdat hij in een kamer met badkamer verbleef en niet naar buiten ging (notities, p. 20-21). Dergelijke verklaringen zijn manifest ongeloofwaardig nu hij moet weten vanuit welk Afrikaans land, en via welke landen hij naar België reisde met een paspoort dat hem was verstrekt door de tussenpersoon. Ook kan niet aangenomen worden dat verzoeker dit paspoort niet kon voorleggen (notities, p. 3) wanneer de Belgische politie in het bezit was van een fotokopie van dat Indiase paspoort op naam van J.P.K., geboren op 20 maart 1995 in Kapur, Odisha. Verzoeker legt opnieuw vrijwillig onwaarachtige verklaringen af over zijn reisweg, zijn reisdocumenten, het paspoort, noch of er visums in stonden (notities, p. 3). Dat hij slechts door de Belgische grensinspectie werd ingelicht (notities, p. 19) dat België zijn eindbestemming was terwijl dit niet aan zijn aandacht kon ontsnappen nu hij een vlucht naar België nam en dit overal wordt

aangekondigd, is ongeloofwaardig. Verder kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker zich ook over alle andere nuttige inlichtingen heeft ontdaan (tickets, bagagelabels, etc.). Uit verzoekers onaannemelijk evasieve en leugenachtige verklaringen over zijn reisweg kan slechts afgeleid worden dat hij niet wenst te antwoorden. De vaststelling dat verzoeker Ghana verliet met een vervalst identiteitsdocument en zonder paspoort in België aankwam, wijst erop dat verzoeker zich onderweg of bij aankomst van dit document ontdaan heeft met de bedoeling de Belgische autoriteiten te misleiden. Verzoeker handelt manifest in strijd met zijn plicht tot medewerking.

Bovendien blijkt uit verzoekers Facebookprofiel dat hij doorheen de periode vanaf het ontvluchten van zijn dorp in Sri Lanka tot zijn aankomst in België steeds actief bleef op Facebook en talrijke artikels en foto's op zijn profiel publiceerde (zie Facebookprofiel). Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker bij zijn post van 5 december 2018 aangaf dat hij zich in Trincomalee, Sri Lanka bevond, terwijl hij volgens zijn verklaringen op dat moment reeds in Afrika was. Dergelijke vaststellingen ondergraven andermaal verzoekers voorgehouden reisweg en beweerde ogenblik van vertrek en de wijze waarop hij diende te vertrekken.

2.3.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat verweerder zich geheel vastpint op bijkomstigheden, waaronder de reisweg van verzoeker en de handelswijze van verzoeker en zijn gezin, blijkt hij een onzorgvuldige lezing te maken van de bestreden beslissing. Immers de Raad merkt op dat uit het geheel van bovenstaande vaststellingen - die verder reiken dan enkel de beoordeling van verzoekers reisweg en de handelswijze van hem en zijn gezin - blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn vader, meer dan tien jaar nadat hij eten kocht voor de LTTE, gevisieerd werd door onbekende personen die hem ervan verdachten geld van de LTTE te hebben, laat staan dat verzoeker hierom bedreigd werd.

2.3.10. Tot slot dient nog opgemerkt dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat noch hijzelf, noch familieleden van hem ooit lid geweest zijn van de LTTE (*"Bent u of iemand van uw familie ooit lid geweest van de LTTE?"*, "nee", *"Uw vader hielp de LTTE ooit. Hebt u ooit hulp gegeven, goederen of diensten geleverd aan de LTTE?"*, "Nee", *"hielp iemand anders van uw familie ooit de LTTE behalve vader?"*, "nee", notities, p. 11). Pas toen hem later gevraagd werd of hij wist van andere dorpelingen die verdwenen waren of gewond geraakten, verklaarde verzoeker dat zijn moeders oom lid was van de LTTE en voor het jaar 2000 verdween en dat een neef van zijn moeder, die net zoals zijn vader *"dingen"* kocht voor de LTTE, in 2007 in een witte bestelwagen werd ontvoerd (notities, p. 19). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn verklaringen wijzigt naargelang de vragen, wat de waarachtigheid ervan aantast. Hoe dan ook haalde verzoeker op geen enkel moment de door hem beweerde banden van verzoekers moeders oom en neef met de LTTE aan als oorzaak van zijn eigen problemen die hem ertoe aanzetten Sri Lanka te ontvluchten.

2.3.11. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. Een document is slechts een element uit de beoordeling naar de verklaringen ondersteunen. Bovendien betreffen alle neergelegde documenten fotokopieën zijn, welke geen bewijswaarde hebben gezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn door allerhande knip- en plakwerk. Zoals hoger aangegeven kan niet worden ingezien waarom verzoeker zijn originele paspoort niet voorlegt. Verzoekers (fotokopie van) identiteitskaart, geboorteakte, rijbewijs en familiekaart tonen hoogstens zijn beweerde identiteit aan.

Wat betreft de documenten van de Sally Fishermen Co-Operative Society werd *supra* reeds aangehaald dat de datum ervan niet overeenstemt met verzoekers verklaringen, wat de authenticiteit ervan ondergraaft. Bovendien zijn deze documenten en het document van Justice of Peace R. Nishanthan gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en zijn vader en hebben deze geen objectief, noch officieel karakter.

De brief van priester Jeyabalan is evenmin een objectief, noch officieel document en werd, zoals ook het document van de Justice of Peace, na verzoekers aankomst in België opgesteld. Bovendien werden beide documenten op verzoek van verzoeker of zijn moeder opgesteld (notities, p. 5, p. 6, p. 18) en kon uit verzoekers verklaringen niet blijken dat hij hun hulp had opgezocht alvorens te vertrekken.

Het door verzoeker voorgelegd medisch attest van 19 oktober 2018 vermeldt dat verzoeker aan *"severe body ache and pain"* lijdt wat mogelijk is maar niet aantoonde hoe een eenduidige band met de bereijningen in Sri Lanka kan doen vaststellen (notities, p. 18).

De fotokopie van het gerechtelijk document met betrekking tot de borg van verzoekers vader in 1997 vermeldt de reden voor verzoekers vaders arrestatie niet, zodat uit dit document niet kan worden afgeleid of verzoekers vader de LTTE hielp, zoals verzoeker beweert.

Het uittreksel uit het klachteninformatieboek met betrekking tot de schade aan verzoekers vaders boot toont hoogstens aan dat de boot vernield werd bij een gevecht tussen de zeemacht en de LTTE in 2000, zonder aanduiding door wiens hand dit gebeurde. In tegenstelling tot wat verzoeker beweerde (*“Omdat hij LTTE hielp moest hij de boot dicht bij hen houden”*, notities, p. 18), kan dit document niet aantonen dat zijn vader de LTTE hielp. Immers, verzoekers vader gaf in dit document zelf aan waar zijn boot aangemeerd lag en hoe deze beschadigd geraakte. Indien de locatie van de boot voldoende aanwijzing zou zijn om op een samenwerking met de LTTE te duiden, dan is niet aannemelijk dat verzoekers vader dit zou vermelden in dit document dat gericht is aan de overheid. Dit document is eerder het bewijs dat zijn vader geen hulp bood aan de LTTE te meer hij achteraf nooit problemen kende om een paspoort te verkrijgen. Verzoekers vader stond niet in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten.

Het uittreksel uit het overlijdensregister toont enkel aan dat verzoekers zus overleden is ten gevolge van het eten van oleander zaden, maar bewijst niet dat haar dood verbonden zou zijn aan een inval van onbekenden bij verzoeker thuis de dag ervoor.

De krantenartikelen hebben geen betrekking op verzoeker of zijn familie (notities, p. 6). Waar verzoeker erop wijst dat een persoon, vermeld in het krantenartikel, vermist geraakte op zee, kan dit zijn persoonlijke problemen echter niet aantonen.

Het document van de politie en de vertaling ervan geeft slechts aan dat verzoeker zich op 7 december dient aan te melden om een verklaring af te leggen en omdat er een speciaal onderzoek loopt tegen hem. Nergens wordt gespecificeerd waarover dit onderzoek zou gaan ook heeft verzoeker dit niet geactualiseerd terwijl intussen vele maanden zijn verlopen.

Tot slot blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, zodat de Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas met bijzondere voorzichtigheid dient te worden beoordeeld (COI Focus *“Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten”* van 29 augustus 2017).

2.3.12. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals hoger gesteld kan verzoeker niet aantonen dat hij of zijn familie ooit in de negatieve aandacht heeft gestaan van zijn overheden. Hij is overigens ook legaal vertrokken uit zijn land en heeft hierbij een paspoort verkregen van zijn overheden.

2.3.13. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus *“Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka”* van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”*

2.3.14. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS en het formuleren van bonte beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

De verwijzing naar EHRM 26 januari 2017, "*X/Zwitserland*", is louter theoretisch nu deze zaak een fundamenteel andere zaak betreft, niet in het minst omdat het verzoeker om internationale bescherming ten gronde werd onderzocht waarbij vastgesteld werd dat verzoeker geen banden heeft met de LTTE, en ook nooit heeft beweerd dat hij vervolgd werd door de Sri Lankaanse overheden.

2.3.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK